

MARTIN NIELSEN

Kommunisternes Kapital

ARTIKLER OG TALER

Udvalgt og redigeret af Poul Thomsen

MELBYHUS 1973

Martin Nielsen:

Kommunisternes kapital.

Udvalg og redaktion ved Poul Thomsen.
Billedredaktion og noter ved H. E. Sørensen.

Copyright 1973 by

Forlaget Melbyhus, 6780 Skærbæk.

Tlf. (04) 75 17 04.

Sats og tryk: Skive Offset.

ISBN 87 980190 7 4

Tidligere udsendt:

H. E. Sørensen: Døden i Kastellet.

Klart nej til Fællesmarkedet.

Anton Kanstrup: Kampen for en tillidsmand.

H. E. Sørensen: Lyngens søn.

H. E. Sørensen: Grønsen drages.

Hans Scherfig: Tegninger.

Under forberedelse:

H. E. Sørensen: En landsby i Lilleasien.

Forsidebillede:

Martin Nielsen, foto 1960.

UNIV. BIBL. 1. AFD.

13 MRS1973

KØBENHAVN

De arbejdsløse og samfundet

(Tale i Folketinget 1940)

Jeg skal tillade mig at forelægge forslag til lov om dyrtidstillæg til arbejdsløse.

En motivering heraf skulle egentlig ikke være nødvendig. De arbejdsløse, alle kategorier af arbejdsløse, er de hårdest ramte. Bortset fra den regulering, der blev gennemført omkring den 1. april, har de overhovedet ingen erstatning fået for de stedfundne prisstigninger og den voksende dyrtid. Selv om de meget omtalte beskæftigelseslove, hvis virkninger vel nok endnu må betegnes som problematiske, kan skaffe nogle arbejdsløse arbejdspladser, er sikkert enhver klar over, at vi står over for en stadigt voksende arbejdsløshed. Der er god grund til at komme de arbejdsløse til hjælp. I og for sig synes det os, at det havde været mere rimeligt, om alle de, der snakker om samfundssind og taler så smukt og så længe om Danmarks fremtid, allerede havde fremsat forslag om at sikre de arbejdsløse, deres koner og børn det allernødvendigste til livets ophold. Ganske vist har vi nu set, at den højtærede trafikminister har betegnet arbejdskraften som Danmarks råstof, måske tør vi så regne med, at man fra den side i hvert fald vil tage rene kapitalistiske hensyn til, at dette råstof ikke går til spille.

Sandheden er i dag den, at de arbejdsløse lider nød, bitter nød, at deres børn ikke får det nødvendige til livets ophold, at vi står over for en vinter, som yderligere vil skærpe de arbejdsløses i forvejen elendige og rent ud sagt umenneskelige forhold.

Vort lovforslag et let fatteligt, let overskueligt og såre beskedent.

I § 1 bestemmes, at en ikke-forsørger får en krone mere om dagen, og at forsørgere får halvanden krone mere om dagen.

I § 2 bestemmes, at arbejdsløse, som oppebærer vedtægtsmæssig understøttelse eller hjælp fra fortsættelseskasser, får dyrtidstillægget udbetalt ved arbejdsløshedskassens foranstaltning, og at staten refunderer kasserne de

således påførte udgifter, da det vel er klart for de fleste, at kasserne ikke kan bære disse øgede byrder, og at de arbejdsløse og de arbejdere, der arbejder, hverken vil eller kan påtage sig yderligere ekstrakontingenter.

Endelig bestemmes, at arbejds- og socialministeren bemyndiges til at anise kasserne forskudsvis udbetaling af den dem tilkomne refusion.

Hvad de arbejdsløse angår, som får udbetalt kommunehjælp, bestemmer lovforslaget, at de skal have samme tillæg, og at udgifterne dertil udredes af kommunerne.

Som man ser, er lovforslaget både enkelt og beskedent i en tid, da samfundet mener at have råd til at forære storlandbruget 500 millioner kr. ekstraordinært i løbet af et år, og på et tidspunkt, hvor man mener handelspolitisk at have råd til at beslaste fremtiden med milliardbeløb. Men vi har valgt at stille vort forslag således, at der ikke skulle kunne rejses ringeste saglig kritik imod det, og har måske lov til at regne med, at samfundssindet og samarbejdspartierne endelig nu erkender, at spørgsmålet om egenart og den danske nations fremtid er noget, der afgøres i dag. Når alt kommer til alt, har vel de arbejdsløses og deres børns forhold betydeligt mere med det danske folk og den danske nations fremtid at gøre end vikingernes åndsliv og omgangsformer.

Vi regner derfor trods tidligere skuffelser med, at samarbejdspartierne viser deres samfundssind ved hurtigt at gennemføre dette beskedne lovforslag og ikke som tidligere benytter deres parlamentariske magt til at forhindre, at vore forslag overhovedet kommer til behandling. De arbejdsløse venter nemlig, at noget af talerstolens og avisspalternes samfundssind snart må komme dem, deres kvinder og børn til gode.

Med disse ord skal jeg anbefale det af os forelagte lovforslag om dyrtidstillæg til de arbejdsløse til – som det vist nok hedder – velvillig og hurtig behandling i dette høje ting.

Efter forslaget endelige forkastelse udtalte Martin Nielsen:

Tinget har nu som ventet stemt vort forslag ned. Vi er imidlertid klar over, at de arbejdsløse har brug for selv det ringeste beløb – i dette tilfælde drejer det sig for en rækkes vedkommende kun om en sporvognsbillet mere om dagen. Vi vil derfor, og også fordi vi ikke agter at give den socialdemokratiske presse lejlighed til at fortælle, at vi var imod de arbejdsløses interesser, stemme for lovforslaget. Det er snart jul nu, og ved juletid bliver hjerterne jo bløde; det er sikkert det, der præger tinget i denne højtidelige stund, når der bevilges 25-35 øre om dagen til de arbejdsløse. Men efter jul kommer januar, februar og marts, og til den tid vil tinget sikkert få lejlighed til igen at beskæftige sig med de arbejdsløses forhold og tage stilling til dem, de forhold, som må ændres og ganske givet også vil blive ændret ved arbejderbevægelsens egen kraft.